दाहनागुरु न॰दाहनस्य दाहनाय अगुरु। दाहागुरुणि गन्धद्रव्यभेदे राजनि॰।

दाहमय त्रि॰दाहेन प्रचुरः दाहप्रधाने ज्वरादौ। "तत्र दाहमयत्वे भूमीच्छादयः" सा॰द॰। [त्रिका॰।

दाहसर पु॰दाहार्थं स्रियतेऽसौ सृ—आधारे अप्। श्मशाने

दाहहरण न॰दाहो ह्रियतेऽनेन हृ—ल्युट् णिच्-कर्त्तरि ल्यु वा। १वीरणमूले (वेणारमूल)शब्दच॰।२दाहनाशके त्रि॰

दाहागुरु न॰ दाहस्य दाहार्थमगुरु। स्वनामख्याते गन्धद्रव्यभेदे राजनि॰। तत्काष्ठस्य दाहेनैव गन्धोत्पादनात् तस्य तथात्वम्। [गरदः" मनुः। स्त्रियां ङीप्।

दाहिन त्रि॰ दहति दह—णिनि। दाहके "अगारदाही

दाहुक त्रि॰ दह—बा॰उकञ्। दाहके "नास्याग्निर्दाहुको। भवतीति विज्ञायते" आश्व॰ गृ॰ २।८।१॰

दाह्य त्रि॰दह—कर्म्मणि ण्यत्। १दहनीये दग्धव्ये २दाहार्हे च। "अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च" गीता

दिक्क पु॰ दिक्षु कायते कै—क। विंशतिवर्षवयस्के करिशावके करभे शब्दर॰।

दिक्कन्या स्त्री दिश एव कन्याः। १दिग्रूपकन्यायाम्। "दिक्कन्याभिः पवनचमरैर्वीज्यमानः" भारतरत्नम्। दिश एव कन्याः ब्रह्मकन्याः। ब्रह्मणः कन्यारूपायां दिशि तासां ब्रह्मकन्यात्वेनोत्पत्तिकथा वराहपु॰ यथा "शृणु राजन्नवहितः प्रजापाल! कथामिमाम्। यथा दिशः समुत्पन्नाः श्रोत्रेभ्यः पृथिवीपते!। ब्रह्मणः सृजतः सृष्टिमादिसर्गे समुत्थिते। चिन्ताभून्महती को मे प्रजाः सृष्टिं करिष्यति। एवं चिन्तयतस्तस्य अवकाशं व्रजत्विह। प्रादुर्बभूवुः श्रोत्रेभ्यो दश कन्या महाप्रभाः। पूर्वा च दक्षिणा चैव प्रतीची चोत्तरा तथा। ऊर्द्ध्वाध एव षण्मुख्याः कन्या ह्यासंस्तदा नृप!। तासां मध्ये चतस्रस्तु कन्याः परमशोभनाः। याः पश्यन्त्यो महाभागा गाम्भीर्य्येण समन्विताः। ता ऊचुः प्रणयाद्देवं प्रजापतिमकल्मषम्। अवकाशन्तु नो देहि देवदेव! प्रजापते!। यत्र तिष्ठामहे सर्वा भर्त्तृभिः सहिताः सुखम्। पतयश्च महाभाग! देहि नोऽव्यक्तसम्भव!। ब्रह्मोवाच ब्रह्माण्डमेतत् सुश्रोण्यः! शतकोटिप्रविस्तरम्। तस्यान्ते स्वेच्छया तुष्टा उष्यतां मा विलम्बथ। भर्त्तॄंश्च वः प्रयच्छामि सृष्ट्वा रूपस्विनोऽनघाः!। यथेष्टं गम्यतां देशो यस्या यो रोचतेऽधना। एवमुक्ताश्च ताः सर्वा यथेष्टं प्रययुस्तदा। ब्रह्मा ससर्ज तूर्णं तान् लोकपालान् महाबलान्। दृष्ट्वा तु लोकपालांस्तु ताः कन्याः पुनराह्वयन्। विवाहं कारयामास ब्रह्मा लोकपितामहः। एकामिन्द्राय स प्रादादग्नयेऽन्यां यमाय च। निर्ऋताय च देवाय वरुणाय महात्मने। वायवे धनदेशाय ईशानाय च सुव्रतः। ऊर्द्ध्वं स्वयमधिष्ठाय शेषायाधो व्यवस्थिताम्। एवं दत्त्वा पुनर्ब्रह्मा तिथिं प्रादात् दिशां पुनः। दशमीं भर्त्तृनाम्नस्तु अर्द्धनाम्नोद्धरन् प्रभुः। ततः प्रभृति ता देव्यः सेन्द्राद्याः परिकीर्त्तिताः"।

दिक्कर पु॰। दिशं स्त्रीमुखदंशनं करोति कृ—टच्। १यूनि त्रिका॰ २शिवे च दिक्करवासिनीशब्दे दृश्यम्।

दिक्करवासिनी स्त्री दिक्करे शिवे वासिनी। देवीभेदे "एवं दिक्करवासिन्याः कथितः पूर्ववत् क्रमः। यं श्रुत्वा नाशुभं किञ्चिदाप्नोति श्रवणे रतः। दिक्करस्तरुणः प्रोक्तस्तथा शम्भुश्च दिक्करः। तस्मिन्नध्युषिता देवी तस्माद्दिक्करवासिनी" कालिका॰ पु॰ ८२ अ॰।

दिक्करिका स्त्री १नदीविशेषे। तत् वा "अस्ति नाटकशैले तु सरो मानससन्निभम्। यत्र सार्द्धं शैलपुत्र्या जलक्रीड़ां सदा हरः। कुरुते नरशार्दूल! स्वर्णपङ्कजशोभिते। तस्य पश्चान्मध्यपूर्वभागेभ्यश्च सरित्त्रयम्। अवतीर्णं प्रयात्येव दक्षिणं सागरं प्रति। तस्य पश्चिमभागे तु नदी दिक्करिकाह्वया। दिग्गजक्षेत्रसंजाता तेन दिक्करिका स्मृता" कालि॰ पु॰ ८२ अ॰। दिक् दन्तदंशनं करिका नखक्षतरेखा च यस्याः। २युवत्यां स्त्री दिक्करिन्शब्दे उदा॰।

दिक्करिन् पु॰ दिक्षु स्थितः करी। ऐरावतादौ दिग्गजे "परिणतदिक्करिकास्तटीर्बिभर्त्ति" माघः। ते च पूर्वादिक्रमेण स्थिताः अमरे दर्शिताः यथा "ऐरावतः पुण्डरीको वामनः कुमुदोऽञ्जनः। पुष्पदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः"। दिक्षु स्थिताः गजाः दिग्गजाः इत्यर्थः। तत्स्त्रियां स्त्री ङीप्। तेषां क्रमेण स्त्रियश्च "करिण्योऽभ्रमुकपिलापिङ्गलानुपमाः क्रमात्। ताम्रकर्णी शुभ्रदन्ती चाङ्गना चाञ्जनावती" अमरोक्ताः।

दिक्करी स्त्री "दिग् दष्टे वर्त्तुलाकारे करिका नखरेखिका" वैजयन्त्युक्तेः दिशः वर्त्तुलाकारा दन्तक्षतभेदा करी च नखक्षतभेदा यस्याः संज्ञात्वात् न कप्, दिक्करः युवा ततः "वयसि अचरमे" वा॰ तरुणवयोवाचित्वात् स्त्रियां ङीष् वा। २युवत्यां स्त्रियाम् हेमच॰।